

Împărăția lui Dumnezeu va vani peste voi

Text biblic: Matei 12:22-32

Versetul de aur

Dar, dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi. Matei 12:28

Introducere

Meseria lui Matei era de collector de taxe. Aceasta înseamnă că a lucrat pentru asupritorii romani care au ocupat Palestina. Treaba lui era să strângă taxele de la concetățenii săi evrei pentru a-i liniști pe asupritori și aceasta i-a permis ca el să se îmbogățească, de aceea vameșii erau văzuți ca trădători. Într-adevăr, Evangheliile îi clasifică ca „păcătoși” (Matei 9:9-10).

Prin contrast, fariseii din vremea lui Isus erau priviți într-un mod pozitiv, zeloși în a respecta cu scrupulozitate legile evreilor (Fapte 26:5). Chiar și în Galileea, departe de Ierusalim, fariseii au format o colectivitate de elită care cerea respectarea strictă a înțelegerii legii. Ei au fost identificați după modul lor de îmbrăcăminte (Matei 23:5). Deși au fost influenți, nu au fost niciodată numeroși. Unii estimează că numărul lor era mai mic de 10.000 pe vremea lui Isus. Ei apar frecvent în Evangheliile ca critici și oponenți ai lui Isus, iar El le-a evidențiat în mod repetat ipocriziile, învățând că oamenii au nevoie de un altă metodă de a primi bunătatea lui Dumnezeu decât cea a fariseilor (Matei 5:20; 23:13-32). Relații similare și paralele cu confruntarea de astăzi sunt Matei 9:32-34; Marcu 3:22-29; și Luca 11:14-23.

Contextul lecției

I. O împărăție dezbinată și vindecarea (Matei 12: 22-24)

A. Vindecat (v 22)

Istoria începe la fel ca cea din Matei 9:32: cu o stabilire succintă a ceea ce va urma. Până în acest moment, Isus a atins deja renumele pe scară largă ca vindecător (Matei 4:23-25; 12:15). Lucrarea de vindecare a lui Isus a inclus scoaterea demonilor din oameni (4:24; 8:16). În cazul de față, bărbatul adus la Isus a avut două dezabilități: a fost orb și mut, pe lângă faptul că era îndrăcit. Cu toate acestea, Isus l-a vindecat, și probabil a scos și demonul din el, astfel încât omul a putut să vorbească și să vadă.

B. Reacția provocată de vindecare (v 23-24)

Recunoscut că Isus este Fiul lui David a fost felul de a-L recunoaște pe Isus ca Mesia mult așteptat al iudeilor (Rom 1:3). Unii credeau că Mesia lui Dumnezeu va avea un dar divin de vindecare (Matei 9:27-30). Puterea lui Isus atât asupra demonilor, cât și asupra handicapării fizice i-a făcut pe oameni să se întrebe dacă el era într-adevăr Mesia pe care îl așteptau. Unii farisei, care nu erau prezenți la vindecare, au avut o altă explicație. Ei nu s-au îndoit de faptul că scotea draci, dar pentru a-l explica au atribuit puterea lui Isus duhurilor rele.

II. Împărăția și unitatea (Matei 12:25-30)

A. Divizia duce la destrămarea (v 25)

Isus nu a fost niciodată dus în eroare cu privire la motivele adversarilor săi. El a văzut în inimile oamenilor și le-a cunoscut gândurile (Luca 6:8; etc.). În cazul de față, Isus cunoștea invidia acestor farisei care i-a împins să interpreteze greșit vindecările făcute ca fiind de origine satanică.

B. Împărăția Satanei (v 26-27)

Împărăția a Satanei stă în opoziție cu Împărăția Cerurilor, care a fost în centrul predicării veștii bune de către Isus (Matei 9:35). Războiul spiritual există între împărăția lui Satan și împărăția lui Dumnezeu.

Sursele antice ne spun că unii evrei erau cunoscuți ca exorcști în această perioadă. Un exemplu pe care îl avem este în Fapte 19:13-16, relatarea celor șapte fii ai lui Sceva. Acești evrei erau exorcști ambulanti în regiunea Efes, care s-au făcut de rușine când au vrut să scoată dracii în numele lui Isus, dar nu au reușit.

C. Duhul lui Dumnezeu ne unește (v. 28-30)

Isus a folosit această ocazie pentru a anunța împlinirea a ceea ce predicase. El și-a început slujirea Sa proclamând că oamenii trebuie să se pocăiască de păcatele lor, deoarece împărăția lui Dumnezeu este aproape (Matei 4:17). El a învățat ucenicii să se roage pentru venirea Împărăției lui Dumnezeu (Matei 6:10). Tot El a menționat autoritatea Sa asupra demonilor ca o confirmare a venirii împărăției lui Dumnezeu. Niciun demon nu poate rezista celui împuternicit de Duhul lui Dumnezeu! Lucrarea lui Dumnezeu a fost evidentă în Israel, alungând spiritele rele care chinaseră poporul (Luca 7:21).

Isus oferă încă o analogie pentru a arăta absurditatea acuzației fariseilor. Un hoț care vrea să fure din casa unui bărbat puternic știe că bărbatul trebuie imobilizat înainte de a fura. Întrucât Satana este puternic, cum s-ar putea face acest lucru? Isus a putut face acest lucru prin „Duhul lui Dumnezeu” (Matei 12:28), care este infinit mai puternic decât cel mai puternic demon - Satana însuși.

III. Împărăția lui Dumnezeu și Duhul Sfânt. (Matei 12:31-32)

A. Hula împotriva Duhului Sfânt (v 31)

De câteva ori Biblia se referă de câteva ori la ceea ce se numește hula împotriva Duhului Sfânt ca un păcat de neiertat. (Exod 23:21; Evrei 6:4-6; 10:26-27; 1 Ioan 5:16). Toate celelalte păcate pot fi iertate afară de hula împotriva Duhului Sfânt.

B. Împotrivirea (v 32)

În mod remarcabil, chiar și vorbitul împotriva lui Isus, Fiul Omului, poate fi iertat. Istoria bisericii este plină de istorisiri despre dușmanii puternici ai lui Isus (cum ar fi apostolul Pavel) care au ajuns să creadă în Isus și a slujit cauzei Lui. Dar fariseii nu făceau astfel. Ei atribuiau lucrarea divină a lui Dumnezeu în rândul oamenilor lui Satana! Acest lucru a fost deliberat (Numeri 15:30-31).

Trebuie să înțelegem acest verset mai degrabă ca un avertisment decât o sentință. Niciuna dintre relatările Evangheliilor despre acest incident nu indică faptul că fariseii au săvârșit o hula împotriva Duhului Sfânt și, prin urmare, au intrat într-o stare de neiertare veșnică. Dar cu siguranță erau aproape să o facă. Faptul că Isus a dat acest avertisment sumbru a dezvăluit dragostea și îngrijorarea Lui pentru ei. El nu a vrut ca ei să continue pe această cale rea de răzvrătire și să fie urmași și slujitori ai Satanei.

CONCLUZII:

Ce este nevoie pentru a comite un păcat care nu va fi iertat „nici în veacul acesta, nici în cel viitor”, un păcat care nu poate fi iertat niciodată? Ar putea un cuvânt sau un gând nepăsător să ne condamne pentru eternitate?

Ar trebui să recunoaștem că unii creștini se tem de posibilitatea de a comite un păcat de neiertat. Cu toate acestea, probabil că nu suntem în măsură să spunem cu siguranță dacă a fost comis. Pavel vorbește despre cei însemnați cu fierul roșu (1 Tim 4:2), referindu-se la cei care nu vreau și nu pot să se pocăiască. Ei au schimbat binele în rău și răul în bine (Isaia 5:20).

În cele din urmă, Dumnezeu, este cel ce judecă nu noi, cine este cel care a comis un păcat de neiertat.

Cuvintele lui Isus rămân o lecție pentru biserica de astăzi. Împotrivitorii creștinismului vor căuta întotdeauna să-l discrediteze pe Isus și să despartă pe cei ce cred în El. A respinge pe Isus înseamnă a fi împotriva lui. Acest lucru se poate face foarte ușor. Dacă nu suntem atenți, s-ar putea să ajungem să lucrăm la despărțirea celor care doresc să fie cu Isus și să-L urmeze.

Ce trebuie să memorăm: Trebuie să învățăm din greșeala fariseilor.